

informato**r**

PISMO OKRĘGU WROCŁAWSKIEGO ZWIĄZKU
POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

/02/
2024
#57

Rysunek barwny, technika mieszana, 29,5 × 21 cm, 2015, autor Michał Jędrzejewski

SPIS TREŚCI

KOLEŻANKI I KOLEDZY	2
NAGRODA ROKU	4
JATKOWISKO 2024	8
IMPRESJE KŁODZKIE 2024	14
PLENER SOKOŁOWSKO 2024	16
„PLENERY ARTYSTYCZNE SOKOŁOWSKO 2022 – 2023”	18
KATALOG „W WITRYNIE”	20
RAFAEL SANTI. REKONSTRUKCJE I BADANIA	22
POEZJA OBRAZÓW	23
JUBILEUSZE	24
TYTANOMACHIA WEDŁUG ANNY KUTERY	30
GALERIA „WIP”	32
NAGRODA DLA MICHAŁA PIETRZAKA	33
WYSTAWA QUNSZT	34
ODESZLI 2023 – 2024	36
CZAS SPOJRZEŃ W PRZESZŁOŚĆ EUROPEJSKIEJ AWANGARDY.	38
WYSTAWA ODDZIAŁU WAŁBRZYSKIEGO ZPAP	42
WYSTAWY W NASZYCH GALERIACH	44
DZIADY I KOKTAJLE	46
INFO O SKŁADKACH	48
FUNDACJA WROCŁAWSKA KORDEGARDA	49

KOLEŻANKI I KOLEDZY

fot. Izabela Wodecki

Od wydania poprzedniego Informatora upłynęło trochę czasu. Nasze wydawnictwo od początku ukazuje się w sposób nieregularny i w większości odnosi się do wydarzeń, które miały już miejsce. Nie inaczej jest i w tym numerze, a rozpoczynamy go od przypomnienia wręczania w marcu Nagrody Roku za wystawę/dzieło z 2023 roku.

Kolejne krótkie, ilustrowane teksty przybliżą kilka jubileuszy i wystaw Koleżanek i Kolegów, reprezentujących Okręg Wrocławski ZPAP. Wspomnimy udane Jatkowisko i tegoroczne plenery w Sokołowsku i Lewinie Kłodzkim, które od 2025 będziemy organizować naprzemiennie, jako tylko jedno wydarzenie w roku.

Przedstawimy dwie książki naszych kolegów, ale także wydawnictwa katalogowe przygotowane przez Okręg. Jeden z katalogów dotyczy prowadzonej przez nas akcji artystycznej *W witrynie* i podsumowuje wystawy w przeszklonych skrzydłach Pałacu Hatzfeldów.

Galerie, działające pod naszym patronatem, przypomną o swoich wystawach, do których z przyjemnością dodajemy dwa wydarzenia w prowadzonej na poddaszu kamieniczki Galerii WIP.

Decyzją Zarządu w bieżącym roku, staraliśmy się położyć większy nacisk na promocję ZPAP poprzez wydawnictwa, a nie duże związkowe wystawy, by „odbudować” nasz potencjał finansowy, nadszarpnięty mocno przez nierzetelnego podnajemcę klubu Jatki 2.0 i przez bałagan w dokumentach przekazanych nam przez zewnętrzne biuro rachunkowe, z którym zakończyliśmy współpracę na początku roku. Do momentu wydanie Informatora razem z Panią Marią Kasztan, prowadzącą teraz finanse Okręgu, trwały prace nad uporządkowaniem zapisów i rozliczeń z grupą podnajemców.

Na szczęście klubowy lokal na uliczce Jatki ma już nowych podnajemców, których przedstawiamy na dalszych stronach Informatora.

W naszym biurze następują zmiany. Od marca nie ma już z nami Pani Małgorzaty Kułakowskiej, która wspierała nas w sprawach organizacyjno – finansowych,

a od października zabraknie Adama Włodarczyka, niezastąpionego pracownika sekretariatu, który zostanie pełnoetatowym nauczycielem akademickim we wrocławskiej ASP.

Na zakończenie ważna informacja o podjęciu przez Zarząd starań powołania fundacji, która pozwoliłaby pozyskiwać środki na statutową działalność, ale głównie przyczyniłaby się do pomocy w przeprowadzeniu, nakazanych nam, kosztownych prac konserwatorsko – remontowych budynku Odwachu.

Fundatorami fundacji WROCŁAWSKA KORDEGARDA, której statut został w dużej części oparty o statut swojej poprzedniczki fundacji ODWACH SZTUKI, działającej przy OW ZPAP w latach 2012 – 2016, zostali: Pan Rafał Holanowski, znany dolnośląski biznesmen i założyciel firmy Supra Brokers; prof. Wojciech Pukocz, rektor Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta oraz prof. Aleksander Zyśko.

Do Rady fundacji wybrano Panią Marię Dziedziniwicz, prof. Eugeniusza Józefowskiego i prof. Mirosława Kocińskiego. Trzyosobowy Zarząd fundacji stanowi, zgodnie z przyjętym statutem fundacji, osoby aktualnie pełniące funkcję prezesa, wiceprezesa i skarbnika Okręgu Wrocławskiego ZPAP.

Trwają czynności rejestracji fundacji w KRS.

Miejmy nadzieję, że wszystkie problemy i kłopoty miną tak szybko, jak aktualne załamanie pogody, grożące Wrocławowi kolejną powodzią.

Niech jasnym promieniem słońca na szarym i deszczowym niebie będzie informacja o rychłym uruchomieniu naszej nowej strony internetowej

prof. Kazimierz Pawlak
prezes OW ZPAP

NAGRODA ROKU

UROCZYSTE WRĘCZENIE NAGRODY ROKU 2023
W GALERII MIA WE WROCŁAWIU.

Nagroda Roku 2024 Związku Polskich Artystów Plastyków we Wrocławiu to wyróżnienie przyznawane przez Okręg Wrocławski. Jest to prestiżowa nagroda, która honoruje wybitne osiągnięcia artystyczne plastyków zrzeszonych Związku.

Nagroda ta jest przyznawana za szczególne osiągnięcia w dziedzinie malarstwa, rzeźby, grafiki i innych form sztuki wizualnej, zrealizowane w roku poprzedzającym jej przyznanie.

O przyznaniu nagrody decyduje Zarząd Okręgu w tajnym głosowaniu. Laureaci Nagrody Roku ZPAP we Wrocławiu są uhonorowani podczas uroczystej ceremonii, która zazwyczaj odbywa się w jednej z prestiżowych galerii sztuki we Wrocławiu.

W tym roku uroczystość odbyła się w Galerii Mia przy placu Solnym.

Statuetkę oraz finansową Nagrodę Roku, ufundowaną przez Prezydenta Miasta Wrocławia, otrzymała uznana artystka Pati Dubiel za wystawę szkła artystycznego

„Gulity pleasure”.

Wyróżnienia otrzymali prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler za wystawę „Miękkie medium” prezentowaną przy okazji 55 - lecia twórczości artystycznej oraz Andrzej Dudek-Dürer za wystawę „Na niekończącej się drodze”. Honorową Nagrodę Roku za całokształt twórczości otrzymał prof. Michał Jedrzejewski

Nagrody wręczał Dyrektor Wydziału Kultury Pan Jerzy Pietraszek wraz Wiceprezes ZPAP Okręgu Wrocławskiego Lilianną Borowską.

Uroczystość uświetniła wystawa laureatki i prezentacje pojedynczych dzieł trójki wyróżnionych artystów, co stanowiło dodatkową okazję do promocji ich twórczości.

Wszyscy nominowani do nagrody artyści odebrali dyplomy honorowe.

Przy okazji spotkania nasz członek Mariusz Mikołajek odebrał przyznaną mu dużo wcześniej odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”

Uroczystość jak zawsze zgromadziła liczną publiczność, osoby związane z wrocławskim środowiskiem artystycznym, przedstawiciele władz miejskich oraz przyjaciół ZPAP.

Lilianna Borowska Wiceprezes Okręgu Wrocławskiego ZPAP

JATKOWISKO 2024

Lubimy celebrować rocznice, obchodzić święta, upamiętniać szczególne wydarzenia i osoby. Jako naród, słyniemy z gościnności i zamiłowania do hucznego świętowania rozmaitych okazji. Spotykamy się wtedy w gronie najbliższych i wspólnie uczujemy, spędzając razem czas w uroczystej oraz radosnej atmosferze. To jedna z narodowych tradycji Polaków.

Niepisaną tradycją Zarządu Okręgu Wrocławskiego Związku Polskich Artystów Plastyków jest od wielu lat organizowanie pod koniec czerwca, tak zwanego „Jatkowiska” – święta uliczki Jątki w trakcie obchodów Święta Wrocławia. To wyjątkowe wydarzenie co roku ma inny program lecz zawsze ten sam, artystyczny charakter. Od zawsze jest okazją do tego by członkowie Związku mogli się spotkać i wspólnie

z gośćmi odwiedzającymi Wrocław, bawić się na święcie uliczki Jatki.

Tegoroczna edycja odbyła się 22 czerwca i zapewniała masę atrakcji. Galerie związane z Okręgiem przygotowały serię wernisaży prezentujących szeroki wachlarz twórczości związanych z nimi artystów. Ich uzupełnieniem

była akcja performatywna pt. "II LA LOBA", autorstwa kol. Barbary Jankowskiej-John i Katarzyny Kulpy. Pod ich opieką, swoich sił w twórczości artystycznej mogli spróbować najmłodszy i wszyscy chętni do wzięcia udziału w warsztatach plastycznych.

Efekty tych działań były zaskakujące i bardzo obiecujące. Być może ktoś z uczestników tych warsztatów odkrył w sobie tego dnia miłość do sztuki i kiedyś trafi do grona członków ZPAP.

Równie ciekawą inicjatywą twórczą był drugi już finał akcji malowania słupków otaczających kwartał Jatek, przez laureata i wyróżnionych w „Nagrodzie Roku”. W tegorocznym wydarzeniu wzięli udział: Patrycja Dubiel, laureatka tegorocznej Nagrody oraz trzy wyróżnione osoby: Ewa Poradowska - Werszler, Andrzej Dudek - Dürer oraz Michał Jędrzejewski. Ich barwne wariacje na temat ulicznego słupka wkrótce dołączą do powstającej „ulicznej galerii”.

To nie był koniec artystycznych wydarzeń „Jatkowiska”. Wiele radości i doznań twórczych dostarczyła nam kol. Lilianna Borowska, przygotowaną przez siebie akcją artystyczną pt. „Gęś w futrze wygląda dostojnie”. Jej celem było udekorowania figur zwierząt należących do grupy „Pomnika ku czci zwierząt rzeźnych” - symbolu i atrakcji uliczki Jatki. Każde ze zwierząt otrzymało fantazyjny, barwny strój którego autorką była pomysłodawczyni performance'u. Jego kolorystykę podkreśliła spontanicznie napisana w trakcie wydarzenia piosenka - hymn na chwałę zwierząt, odśpiewany wesoło przez nieoczekiwanie zawiązany chór koleżanek z Okręgu.

Nie był to jedyny muzyczny motyw tego dnia. Uroczystość uświetniło dobrze znane z innych występów na Jatkach w poprzednich latach, Trio Jazzowe. Przyjemne dźwięki kojącej muzyki wprawiały gości w doskonały nastrój, który osiągnął swój szczyt podczas finału towarzyskiego spotkania przy wspólnym stole członków i przyjaciół ZPAP. Każdy z nas mógł przygotować pyszny smakołyk którym chciał podzielić się z innymi. Serdecznych rozmów, śmiechu i życzliwości długo nie było końca. W tej rodzinnej i przyjacielskiej atmosferze minęło nam tegoroczne „Jatkowisko”.

Potrzeba spotkań środowisk artystycznych widoczna jest w każdym takim wydarzeniu. Dlatego Zarząd i członkowie Okręgu Wrocławskiego zachęceni sukcesem ostatniego „Jatkowiska” już planują przyszłoroczne obchody święta uliczki Jatki.

Adam Włodarczyk

IMPRESJE KŁODZKIE 2024

Przez ten rok Lewin Kłodzki zmienił swoje oblicze. Roślinność wyrosła i zazieleniła się. Wyremontowano kilka budynków, uruchomiono w Rynku fontannę. Ukwiecono teren, na którym w zeszłym roku postawiono pomnik Violetty Villas. Izba pamięci Violetty w Gminnym Ośrodku Kultury codziennie jest masowo odwiedzana przez turystów, kuracjuszy z Kudowy, Polanicy i Dusznik oraz wycieczki autobusowe.

Trzy planowane wystawy poplenerowe odbędą się. Pierwsza będzie w Lewinie 7 grudnia.

Pan Dyrektor Jan Bałchan chce połączyć nasz wernisaż z uczczeniem rocznicy śmierci Violetty która jest 5 grudnia. Będzie koncert, a w repertuarze arie znanych oper w wykonaniu Violetty.

Druga będzie w Wałbrzychu w styczniu 2025, bo w plenerze uczestniczą członkowie Oddziału ZPAP Okręgu Wrocławskiego. Trzecia planowana jest w marcu we Wrocławiu.

Jolanta Kasińska
Kurator pleneru

Plener malarski w Lewinie Kłodzkim organizowany przez Związek Polskich Artystów Plastyków Okręgu Wrocławskiego, przy współpracy Ośrodka Kultury i Sztuki we Wrocławiu, odbył się w dniach 24 sierpnia do 3 września 2024 roku. W plenerze wzięło udział dziesięcioro artystów, w tym kurator art. plast. Jolanta Kasińska.

Pogoda była piękna i taki był plener. W ubiegłym roku szukaliśmy ciepłego i suchego miejsca do pracy, a teraz szukaliśmy zacienionego miejsca do pracy. Na szczęście Ośrodek Marysienka, w którym mieliśmy zakwaterowanie ma duży teren zielony i zabudowy przysłaniającej słońce. Artyści pracowali w różnych technikach, akwareli, akrylu, oleju i technikami własnymi. Obrazy bardzo szybko schły, co przyczyniło się do zrobienia na płócie roboczej wystawy dzieł. Planowane wieczory prezentacji osiągnięć artystycznych z przyjemnością odbywały się w chłodnej salce przyziemia.

PLENER SOKOŁOWSKO 2024

SZTUKA JEST WYCINKIEM RZECZYWISTOŚCI WIDZIANYM PRZEZ
TEMPERAMETEM ARTYSTY

Emil Zola

Sokołowsko to malownicza wieś położona w województwie dolnośląskim, stanowi wyjątkową przestrzeń dla miłośników sztuki. To tutaj mieści się siedziba Fundacji Sztuki Współczesnej In-Situ, powołanej przez wybitną artystkę Bożennę Biskupską oraz jej córkę Zuzannę Fogtt. Mielśmy zaszczyt być gośćmi fundacji, która udostępniła nam „Willę Rosa”, w której panuje wyjątkowy duch artystyczny i otaczają prace wybitnych artystów, przyjaciół fundacji. Przez kolejne trzy lata (2022, 2023, 2024) odbywały się tam plenery interdyscyplinarne. W ubiegłych latach nieocenionym kuratorem plenerów był prof. Aleksander Marek Zyśko. W bieżącym roku przypadł mi ten zaszczyt i mam nadzieję, że godnie kontynuowałam dzieło Profesora.

To miejsce ma w sobie niezwykłą moc, która przyciąga i skłania do powrotów. W Sokołowsku spotkania nieznanym artystów szybko zamieniają się w spotkania przyjaciół, a co najważniejsze – powstają tutaj prace o wysokiej wartości artystycznej.

Plenery gromadzą twórców reprezentujących różnorodne dziedziny sztuki. Efektem są dzieła malarskie, rzeźby, fotografie, grafiki oraz instalacje typu land art.

W tym roku w drodze naboru, który był ogłaszany na Facebook'owym profilu Okręgu, w plenerze uczestniczyli: Jolanta Nitka-Nikt, Katarzyna Kulpa, Barbara Jankowska-John, Małgorzata Kazimierczak, Olena Matoshniuk, Michał Pietrzak, Tomasz Chołuj, Jerzy Jakubow, Krzysztof Kułacz-Karpiński i Janusz Motylski.

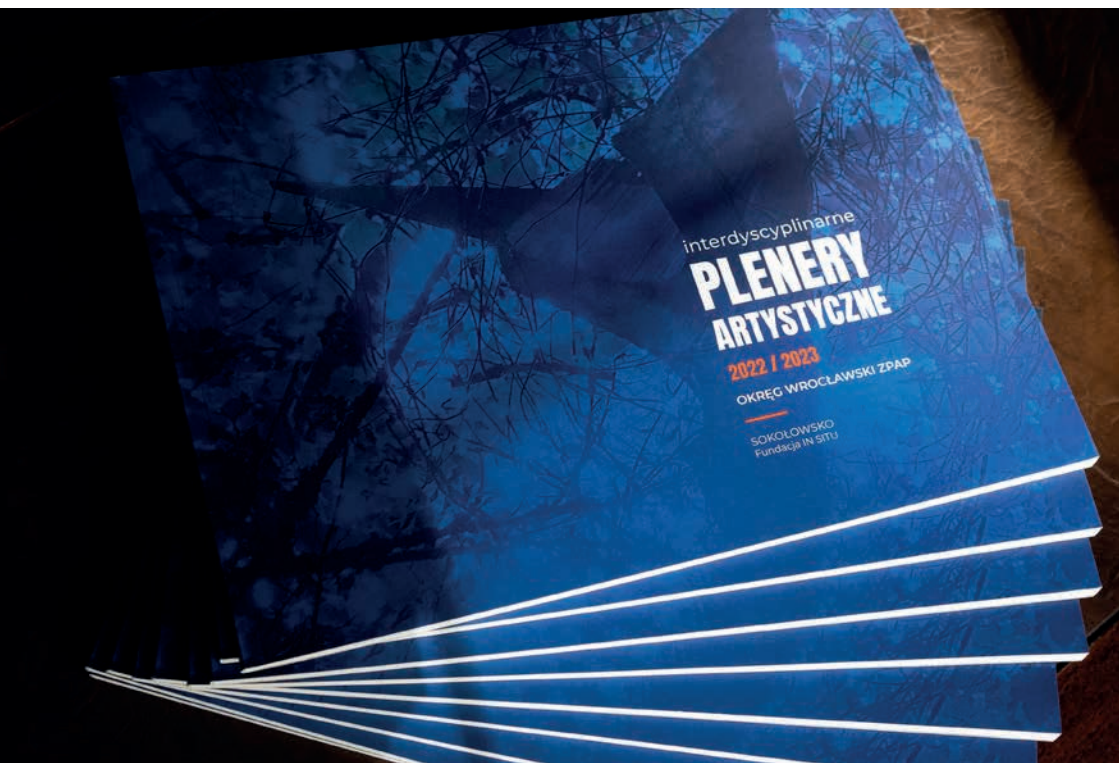
Szczególnym wydarzeniem tegorocznego pleneru była wystawa w „Muzeum w budowie” – magicznej przestrzeni dawnego Sanatorium dr Brehmera, do której zaprosiła nas Bożenna Biskupska. W ramach wystawy odbyły się wernisaż oraz finisaż, a wśród naszych gości znaleźli się uczestnicy festiwalu „Góry Literatury” oraz artyści z międzynarodowego pleneru fotograficznego w Gorzanowie. Te spotkania pozwoliły na wymianę inspiracji i nawiązanie wartościowych kontaktów z wybitnymi twórcami.

Serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom oraz zapraszam na kolejne edycje pleneru.

Organizator: ZPAP Okręg Wrocławski, współpraca: Fundacja Sztuki Współczesnej In-Situ.
Art. plast. Barbara Jankowska-John,
kurator pleneru

PLENERY ARTYSTYCZNE SOKOŁOWSKO 2022 – 2023

Plener w Sokołowsku zorganizowany przez ZPAP Okręg Wrocławski, to podwójna bo dwukrotna przygoda artystyczna. Atmosfera, jaką stworzyliśmy wszyscy tam na miejscu, między innymi poprzez wykonanie wspólnego wielkoformatowego obrazu na płótnie, była specyficzna. To była przygoda pełna twórczej energii, radości i kulminacji wrażeń. A przy tym można było też dokonać oryginalnych zakupów w lokalnym antykwariacie różnorodności codziennego i niecodziennego użytku.

Ciekawym doświadczeniem była prezentacja własnego dorobku twórczego, a przede wszystkim obejrzenia twórczości koleżanek i kolegów plenerowiczów i posłuchania

ich autorskich opowieści. Każdego dnia jedna osoba miała swój wieczór – swoją autorską prezentację, zwykle wzbogacaną odpowiednim trunkiem i poczęstunkiem. Wytworzyła się pośród nas swoista wspólnota, która zaowocowała powołaniem nowej sekcji związkowej – performatywnej sekcji interdyscyplinarnej. Wszystkiemu sprzyjała aura miejsca, czyli Willa Rosa, miejsce gdzie mieszkaliśmy i gdzie funkcjonuje Fundacja Sztuki Współczesnej IN SITU Bożenry Biskupskiej i Zuzanny Fogtt, które stworzyły to miejsce.

Sama Willa to wyjątkowy dom, wypełniony sztuką i atmosferą jakby sprzed kilkudziesięciu lat, albo sprzed wieku, bo też sam dom ma swoje lata. Ale równie bajkowy jest ogród otaczający Rosę. Ogromne wiekowe drzewa, kręte ścieżki pośród zielonych zarośli, do tego strumyk i staw.

Ogród, ścielący się pod górę zbocza na którym jest położony, niepostrzeżenie przeistacza się w las i dalej w górzysty krajobraz sokołowskich rozległych widoków. Wystarczy tylko wspiąć się pod niezbyt strome wzgórze, jakieś 1000 merów, by ujrzeć panoramę całej okolicy sokołowskiej doliny, a trochę dalej równie malowniczych czeskich stron.

Przygodę w tym sokołowskim królestwie rozpoczęliśmy od zwiedzenia remontowanego przez fundację dawnego sanatorium i zgromadzonej tam kolekcji prac rzeźbiarskich Bożenry Biskupskiej. Wcześniej Bożenka oprowadziła nas po wszystkich kątach samej willi, gdzie też jest imponująca kolekcja prac wielu artystów, a głównie Zygmunta Rytki współzałożyciela Fundacji, który zmarł w 2018 r. Sokołowsko, zwane śląskim Davos, jest związane z osobą Krzysztofa Kieślowskiego więc inspiracji do pracy twórczej nie brakowało, tym bardziej, że cała filmoteka Kieślowskiego jest zarchiwizowana w Fundacji.

Dzięki takiemu otoczeniu praca artystyczna nie nastroczała problemów. Każdy z zapałem tworzył swoje dzieła, powstało wiele ciekawych prac malarskich, ale też land art-owych czy też prac zwanych *site specific*. Można powiedzieć, że to magiczne miejsce pomogło wielu z nas odnaleźć nowe impulsy do dalszej pracy, dodało nam energii do nowych poszukiwań i odnajdywania radości z malowania, rzeźbienia i konfrontowania w dyskusji postaw i konwencji twórczych.

prof. Aleksander Marek Żyśko
kurator plenerów

KATALOG „W WITRYNIE”

Wystarczy lekko unieść głowę, by patrząc na fronton Pałacu Hatzfeldów ocenić, jak ważną rolę, po jego powojennej odbudowie, pełniły dwie ogromne, szklane witryny. Zaprojektowano je po obu stronach zabytkowego portyku, który przez kolejnych kilkadziesiąt lat był wejściem do Biura Wystaw Artystycznych, a w witrynach, stanowiących swoiste „okna na sztukę”, prezentowano krajowe i zagraniczne wystawy.

W 2021 roku właścicielem obiektu została spółka Rafin Developer, która zamierza odbudować pałac w jego przedwojennej formie. Dzięki uprzejmości Pana prezesa

Pawła Rojka i zarządu spółki, Okręg Wrocławski ZPAP uzyskał dostęp do wnętrza obiektu i przez dwa lata mógł w nim realizować swoje artystyczne projekty. Po podpisaniu porozumienia ze spółką Rafin, opuszczony przez BWA obiekt, w którym nie rozpoczęto jeszcze przebudowy, ożył.

W 2022 roku przygotowaliśmy kilka mniejszych i większych wystaw, w tym jubileuszową wystawę „Po sztuce” z okazji 75-lecia Okręgu Wrocławskiego, a w 2023 roku kuratorską wystawę „Dwaj jeźdźcy Apokalipsy”. Od marca do grudnia tego samego roku, z wyłączeniem lipca i sierpnia, organizowaliśmy w obu frontowych skrzydłach, prezentacje prac członków ZPAP.

Projekt „W witrynie” stał się przyczynkiem do artystycznych manifestacji naszych 16 koleżanek i kolegów, prezentujących malarstwo, rzeźbę, grafikę i rysunek, ceramikę i tkaninę artystyczną. W kolejności swoje prace prezentowali: Mariusz Mikołajek i Eugeniusz Józefowski, Robert Wieczorek i Małgorzata Stanielewicz, Waldemar Kuczma i Michał Staszczak, Bohdan Jackiewicz i Agnieszka Jackiewicz, Stanisław Wysocki i Tadeusz Kuranda, Marlena Promna i Krzysztof Rozpondek, Marta Momot i Janusz Motylski, Barbara Jankowska John i Maciej Albrzykowski.

Każdorazowe przygotowania ekspozycji w witrynach były spontanicznymi akcjami, pełnymi improwizacji i nieoczekiwanych rozwiązań formalnych. Artyści mieli swobodę w doborze prezentowanych prac oraz aranżacji przestrzeni. Krótkie opisy wystaw wraz ze zdjęciami autorów były umieszczone na szybach oddzielających oglądających od samych dzieł, co dodatkowo podkreślało zamysł prezentacji. Wystawy można było podziwiać tylko z zewnątrz, przystając na moment przed witrynami pałacu, tak jak robimy to przed witrynami sklepów w momencie, gdy coś szczególnie nas zainteresuje.

Cały urok ekspozycji można było docenić nocami, kiedy rozświetlone wnętrza obu skrzydeł pałacu zmuszały do zatrzymania i kontemplacji prezentowanych dzieł sztuki, ale także zapraszały do wejścia ulicą Wita Stwosza w kierunku zabytkowego, wrocławskiego Rynku.

Projektantowi nie było łatwo znaleźć najbardziej odpowiednią formę katalogu. Musiała ona oddać wszystkie aspekty naszej akcji - różnorodność prezentowanych dzieł, osobowości autorów, spontaniczność i improwizację działań przy tworzeniu aranżacji, efekty końcowe i setki innych drobnych zdarzeń, utrwalonych na zdjęciach, które ostatecznie złożyły się na ekspresyjną i barwną mozaikę, wypełniającą swoją treścią przygotowane wydawnictwo.

Bardzo liczymy na to, że uczestnicy artystycznego projektu odnajdą w nim część siebie.

prof. Kazimierz Pawlak
prezes Okręgu Wrocławskiego ZPAP

RAFAEL SANTI. REKONSTRUKCJE I BADANIA

Drodzy Przyjaciele i Znajomi

Mam przyjemność poinformować, że w zeszłym miesiącu ukazała się monografia „Rafael Santi. Rekonstrukcje i badania”, której jestem autorem. Publikacja ta jest efektem ponad 20 lat moich wielodyscyplinarnych badań technologiczno - konserwatorskich oraz pracy malarzkiej. Dzieło to zawiera 4 części, blisko 300 stron tekstu, analizy porównawcze, receptury, etapy powstawania rekonstrukcji dzieł mistrza z Urbino. Książka jest bogato inkrustowana ponad 270 barwnymi ilustracjami, jest wydaniem albumowym i pierwszą tego rodzaju publikacją o Rafaelu na świecie. Publikacja jest recenzowana przez prof. Iwonę Szmelter oraz prof. Krzysztofa Rozpondka. Monografia jest już dostępna w Bibliotece Narodowej w Warszawie, a także w innych bibliotekach w Polsce.

Łukasz Nawrocki

POEZJA OBRAZÓW

13 września w Klubie Muzyki i Literatury odbyło się spotkanie autorskie Rafała Bakalarczyka wokół książki „Poezja obrazów”, stanowiącej zbiór wierszy autora inspirowane malarstwem danych mistrzów: Vermeera, Van Gogha, Picassa i wielu innych. Publikacja wydana przez Wydawnictwo Akwedukt została objęta patronatem Galerii Sztuki Platon oraz Wrocławskiego Okręgu Polskiego Związku Artystów Plastyków.

Podczas spotkania współbrzmiały trzy muzy: poezja, malarstwo oraz muzyka, bowiem czytanie wierszy i naświetlenie ich kontekstu powstania oraz ich (nie tylko) malarskich inspiracji towarzyszył też występ muzyczny na fortepianie. Pani Franciszka Litwin wykonała utwory Franciszka Schuberta i Fryderyka Chopina, co nadawało spotkaniu dodatkowej głębi i klimatu.

Autor „Poezji obrazów” jest członkiem Wrocławskiego Okręgu Polskiego Związku Artystów Plastyków, absolwentem Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu i doktorem nauk społecznych na Uniwersytecie Warszawskim. Był uczestnikiem wystaw indywidualnych i zbiorowych w kilku polskich miastach.

Poezja
obrazów

JUBILEUSZE

ALEKSANDER MAREK ZYŚKO

Wystawa w galerii Neon ASP Wrocław to prezentacja niedawno powstałych prac. Niektóre z nich mają tutaj swoją premierę. Jubileusz 35-lecia pracy artystycznej jest więc tylko pretekstem do przygotowania wystawy, która nie ma charakteru przekrojowego. Głównym motywem tej prezentacji jest głowa, ale są też prace odnoszące się do (niestety znowu po kilkudziesięciu latach) aktualnego tematu wojny. Prawie wszystkie prace utrzymane są w stylistyce ekspresyjnej i minimalistycznej. W ostatnim czasie pojawia się też w rzeźbach kolor. Za to prezentowane rysunki z premedytacją oparte są na czerni i bieli. Bazując na fotografiach, te wielkoformatowe, komputerowo filtrowane wydruki, dotykają podstawowych, a jakby odchodzących w niepamięć wartości. Stąd często przedstawiają fragmenty wnętrz świątyn

i przyrody. Formalnie są budowane w oparciu o rudymenarne cechy przynależne skadrowanym motywom, niczym linie papilarne natury i określonej architektury. Opisuja linią i plamą te podstawowe wartości, jakie trwaja w naturze i wytworach naszej kultury, a które zdaja się być dzisiaj zagrożone. Dlatego zestawione są razem, aby przez połączenie wzmoć efekt oddziaływania na widza.

Aleksander Marek Zyśko

Aleksander Marek Zyśko

28. 02. 2024 - 09. 03. 2024

JUBILEUSZE

MICHAŁ JĘDRZEJEWSKI

„ZGUBNE SKUTKI NADMIARU ZAINTERESOWAŃ”
MICHAŁ JĘDRZEJEWSKI. WYSTAWA JUBILEUSZOWA
MUZEUM ARCHITEKTURY WE WROCŁAWIU 21.06. – 15.09.2024
Kuratori: Marta Płonka, Anita Wincencjusz-Patyna

Z okazji 90. urodzin Michała Jędrzejewskiego (ur. 1934) Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, we współpracy z Muzeum Architektury, przygotowała retrospektywną wystawę wielowątkowej twórczości Profesora, Rektora ASP w latach 1984–1990. Wrocławski artysta od prawie 70 lat czynny jest na polu sztuk wizualnych, projektowych i performatywnych, chętnie poruszając się na ich styku i polach wspólnych. Scenografia teatralna i telewizyjna, wystawiennictwo, architektura wnętrz, projektowanie mebli; malarstwo, rysunek, fotomontaż i monotypia; plakat i grafika wydawnicza, ceramika i akcje prehappeningowe. Jędrzejewski współtworzył sensybilizm – prowokacyjną, otwartą formułę artystyczną charakteryzującą się wielością postaw i poszukiwań. Przewrotny tytuł wystawy bynajmniej nie ukazuje zgubnych skutków, a raczej fascynujące realizacje poszukującego artysty o renesansowej osobowości obdarzonej bogactwem zainteresowań i wieloma talentami.

Jędrzejewski – absolwent malarstwa u prof. Eugeniusza Gepperta i architektury wnętrz u prof. Władysława Winczego, karierę dydaktyczną i naukową związał z Wydziałem Architektury Wnętrz, Wzornictwa i Scenografii (obecna nazwa). Pracował we Wrocławskim Ośrodku Telewizyjnym od jego początków przez kilkanaście lat, m.in. jako główny scenograf. Scenografię projektował dla Opery, Teatru Polskiego, Teatru Współczesnego, Kalambura i wrocławskiej filii PWST w Krakowie. Kierował zespołami odpowiedzialnymi za oprawę wystaw oraz festiwali kulturalnych we Wrocławiu i w innych miastach Dolnego Śląska. Ukoronowaniem tych działań była wystawa milenijna „Wrocław 2000 – moje miasto” w halach Wytwórni Filmów Fabularnych.

Wystawa prezentuje ponad 400 obiektów: oryginalne prace Michała Jędrzejewskiego – malarstwo, rysunek, monotypie, ceramikę, projekty scenografii i wystaw (w tym eksponaty udostępnione przez Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Muzeum Miejskie Wrocławia i Dolnośląską Zachętę Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych), a także plakaty, fotografie, makiety i wydruki dokumentujące jego imponujący dorobek.

Anita Wincencjusz-Patyna

JUBILEUSZE

EDYTA PURZYCKA

Stwierdzeniem „ale się porobiło” mogłabym podsumować wszystkie swoje poszukiwania artystyczne. Grafika warsztatowa opiera się na wiecznych eksperymentach, ma coś z alchemii. Jej efekt końcowy jest widoczny dopiero po pierwszej odbitce. Taka praca może być punktem wyjścia do kolażu lub akwareli. Ta nowa konfiguracja

zmienia oddziaływanie, wyławia się nowy kontekst i nastrój. Do głosu dochodzi kolor. Od kiedy odkryłam, że najważniejszy jest efekt końcowy, a mieszanie technik nie tylko graficznych, jest dozwolone uzyskuję inny wymiar: elementy zaczynają dźwięczeć i tętnić nowym życiem. To co niewidzialne i w tle nabiera znaczenia.

Przygotowując prace na wystawę retrospektywną pominęłam monotypie, rysunki, linoryty. Z kolaży wybrałam około stu tych najmniejszych - cykl w formacie 10 x 10 cm. Każda z tych prac jest abstrakcyjna, ale tytuł i forma sugerują początek opowiadania, pojawia się wątek poetycki. Odbiorca może poprowadzić tę historię według własnej wyobraźni. Ta mnogość interpretacji zasługuje na komentarz: ale się porobiło.

W grafikach przewijają się wiele cykli, kilka tematów wciąż powraca: bajkowe, fantastyczne, zwierzęce, portrety kobiece, relacje międzyludzkie, deszcz,

wątek muzyczny. Od kilku lat powstaje temat suit. Wątek botaniczny, mozaikowy tworzy swoistą partyturę.

Nowym ujęciem jest multiplikacja bohaterów: jogowe asany, muzycy grający na różnych instrumentach, wachlarz plażowiczów w towarzystwie papug.

Redukcja była konieczna, trudna, ale mam nadzieję, że udało mi się pokazać choć część poszukiwań własnego języka. Ten wybór to 50 dużych grafik i 24 średnie, cztery małe.

Warsztat graficzny, inspiracje i małe grafiki wraz z matrycami pokazuję w gablotach. To tam makiety zdjęciowe pokazują kolejne etapy prac i konkretne zdarzenia zwrotne. Jedna z nich obrazuje moje wakacje z przyjaciółmi w Torremolinos. To tam

padło stwierdzenie „a właściwie to nie masz żadnej grafiki wakacyjnej, takiej z morzem i plażą”. No to mam. Nosi tytuł „Plaża, balony i kilka papug”.

Byłam jedną z ostatnich studentek pani profesor Haliny Pawlikowskiej i staram się kroczyć po tej drodze rozbudzona jej wpływem, w cieniu jej twórczości. Obserwuję z dużą czujnością i uwagą, czekam na nowe doświadczenia i odkrycia.

Wystawa Jubileuszowa Edyty Purzyckiej miała miejsce w Pałacu Królewskim na Kazimierza Wielkiego 35, przez trzy miesiące: sierpień, wrzesień i październik. Tytuł wystawy: „Ale się porobiło”

TYTANOMACHIA WEDŁUG ANNY KUTERY

ANNA KUTERA TYTANOMACHIA PRZEWODNIK
PO WYSTAWIE MULTIMEDIALNEJ
MUZEUM ZIEMI MIŃSKIEJ W MIŃSKU MAZOWIECKIM,
4.08. – 10.09.2024

Powołując się na mitologiczną wojnę Tytanów i Tytanek o prawa do przywilejów lub sprawowania władzy na Olimpie, dostrzegam w naszej rzeczywistości wiele podobieństw, okrucieństwa zamierzonego i przypadkowego. Odnajduję „Tytanomachię” we wszystkich dyscyplinach aktywności społecznych ze sztuką włącznie:

1. relacje społeczne: osoby słabsze fizycznie i intelektualnie, dzieci, oraz te uboższe grupy społeczne, to jednostki które samodzielnie nie podejmą „walki” o swoją pozycję w społeczeństwie są marginalizowane i ignorowane, skazane na nicłość. Ujawniam je w realizacjach: 1.- WOJOWNICY - dokumentacja foto z warsztatów z dziećmi o ograniczonych zdolnościach intelektualnych, (zbiór foto.2009), 2.- DOMY BEZDOMNYCH – (foto) rozpoznanie obozowisk i warunków życia wrocławskich bezdomnych (instalacja fotograficzna, 2007); 3.- EDUKACJA MARTY, z cyklu Morfologia aktualnej rzeczywistości (zestaw foto), obrazuje dziecko stymulowane i indoktrynowane przez środowisko (2009); 4.- MALARSTWO FEMINISTYCZNE ilustruje sytuację kobiety-artystki w męskim świecie (zestaw foto, 1973)
2. walka bezpardonowa o władzę: 5.- NA OGNIU I BETONIE, ujawnienie struktury politycznej i społecznej i jej konsekwencji (instalacja przestrzenna, 1977), 6.- TYTANI,

symulowana walka siłaczy z niespodziewanym trzecim zwycięzcą – massmediami (film flashowy, 2016); 7.- MÓJ WTC, rozpaczliwy gest ręcznego cofania tragedii za pomocą grafiki Photoshopa. (film flashowy, 2009), 8.- PUBLIC RELATIONS „celebrytki” walczące o prymat i akceptację społeczną (film z performance ulicznego, 2013), 9. - WSKROŚ, o wszędobylskich mediach atakujących nas swoimi doktrynami (instalacja przestrzenna, 2016); 10.- MANDALA DLA MEDIÓW, ilustruje uzależnienie dzieci i młodzieży od smartfonów (fotokompozycja, 2024).

3. bezbronna natura: 11.- EPITAFIUM DLA OWADÓW, rozpaczliwa próba ożywiania martwych motyli i innych owadów w chemicznym świetle (instalacja przestrzenna, 2007); 12.- TYTANOMACHIA W CISZY, zbiór zdjęć zabitych na ulicach i autostradach zwierząt (dwie plansze foto. 2022); 13.- W TRAWIE JUŻ PRAWIE NIC NIE PISZCZY, plansza foto (2022); 14.- DRZWI W LEWINIE KŁODZKIM kolekcja zdjęć zaniedbanych zabytkowych drzwi kamienic z Lewina Kłodzkiego (dwie plansze foto. 2023);
4. manifestacja postawy artystycznej: 15.- FRYZURY, obrona indywidualnej postawy artystycznej (zestaw foto.1978), 16.- JEST KWADRATOWO, protest przeciwko narzucaniu formalizmów artystycznych (dwie foto.1980), , 17.- DIALOG, protest w obronie indywidualnych preferencji w życiu i sztuce (remake performance, 1981/2023); 18.- CHRONIĘ CO KOCHAM, pastisze wybitnych dzieł sztuki światowej z wmontowanym wizerunkiem ukochanego psa w miejsce modelki (3 obrazy olejne, 2005); 19.- DOM WOTYWNY DLA NATURY, mówi o naszych obawach, nieznanach zagrożeniach i odwrotnie, sytuacjach szczęśliwych jakie możemy doświadczyć ze strony Natury-Przeznaczenia; 20.- POST MASSMEDIA – TWARZE, wyrażają wątpliwości w prawdziwość reklam (zestaw foto 2010)

GALERIA „WIP”

ANDRZEJ DUDEK – DURER

MACIEJ ZABORSKI

NAGRODA NA 23 MTG

Michał Pietrzak otrzymał Nagrodę im. prof. Witolda Skulicza Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie. Nagrodę wręczył Jan Stefan Pettersson. Jury MTG 2024 przyznało także wyróżnienie honorowe Annie Trojanowskiej, która otrzymała je z rąk Tracy Hill.

W trakcie Gali Inauguracyjnej w Sali Widowiskowej Nowohuckiego Centrum Kultury, którą prowadziła Prezes Stowarzyszenia MTG Marta Anna Raczek-Karcz, zostały wręczone 3 Nagrody Główne, Nagrody Specjalne oraz wyróżnienia honorowe.

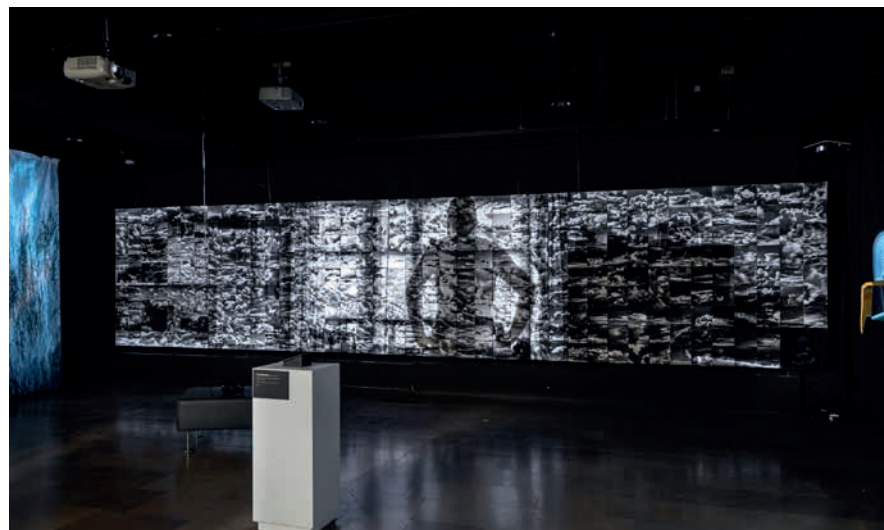
Jury obradowało w składzie: Enrique Chagoya (USA), Grzegorz Hańderek (PL), Tracy Hill (UK), Jan Stefan Pettersson (NO/SE), Marta Anna Raczek-Karcz (Prezes SMTG).

Nagrodę Specjalną Rektora ASP we Wrocławiu, którą wręczał prof. Marek Grzyb, otrzymał Victor Manuel Hernandez Castillo.

Międzynarodowe Triennale Grafiki odbywa się już po raz 24 i jest najstarszą istniejącą imprezą graficzną w Europie organizowaną na zasadach otwartego konkursu. Daje ono możliwość zapoznania się z najnowszymi trendami w sztukach graficznych oraz poszukiwaniami artystów i artystek z całego świata, a także okazja do spotkania twórczyń i twórców z różnych graficznych środowisk, nierzadko bardzo od Polski oddalonych. Tym razem Organizatorzy zaproponowali refleksję wokół krótkiego, acz bardzo pojemnego znaczeniowo słowa Momentum.

Źródło: <https://www.asp.wroc.pl/aktualnosci/nagrody-mtg-2024>
pobranie 14.09.2024 godz. 12.22

WYSTAWA QUNSZT

QUNSZT. Ceramika i Szkło w drodze.

W Tichauer Art Gallery w Tychach można było oglądać wystawę „Qunsz. Ceramika i Szkło”. Jej wernisaż odbył się 14 czerwca. Tyskie wydarzenie stanowi trzecią odsłonę prezentacji dokonań twórców związanych z Wydziałem CiSz ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu. Cykl został zainaugurowany w styczniu br. w Miejskiej Galerii Sztuki w Częstochowie, a w marcu wystawę przeniesiono do Galerii Centrum Ceramiki Unikatowej w Starej Kopalni w Wałbrzychu. Specyfika przestrzeni wystawienniczych determinowała aranżację, a kolekcja obiektów ewaluowała i w każdej z instytucji pojawiały się realizacje, uzupełniające wybór prac uczestników projektu. Są to: Łukasz Karkoszka, Mirosław Kociński, Przemysław Lasak, Kazimierz Pawlak, Wojciech Peszko, Krzysztof Rozpondek, Stanisław Sobota i Maciej Zaborski. Autorzy mają szczególny stosunek do wybranego tworzywa i warsztatu jaki towarzyszy jego obróbce. To istota materiału prowokuje ich do aktywności i wyboru określonych rozwiązań. Reprezentują różnorodne kierunki poszukiwań, realizują kompozycje przestrzenne lub płaskie, figuratywne lub abstrakcyjne, mające charakter instalacji, dynamiczne i ekspresyjne w wyrazie albo wyważone i statyczne, dążące do swoistej harmonii, w większości kameralne, ale też bliskie skali monumentalnej. Wynika to z indywidualnych cech osobowości, fascynacji lub predyspozycji, ale każdy na swój sposób wyraża szacunek do określonego medium, usiłuje prowadzić z nim własny rodzaj dialogu, a przy tym rozumie potrzebę biegłego posługiwania się narzędziami. Wyzwaniem jest osiągnięcie swobody, pozwalającej na uzyskanie konkretnych efektów, jako pochodnych wyobraźni, eksperymentu, wiedzy i nabytych umiejętności, a jednocześnie badanie granic możliwości szkła i mas ceramicznych w obszarze sztuki i technologii. Zawieszeni pomiędzy chemią a alchemią, nie godzą się

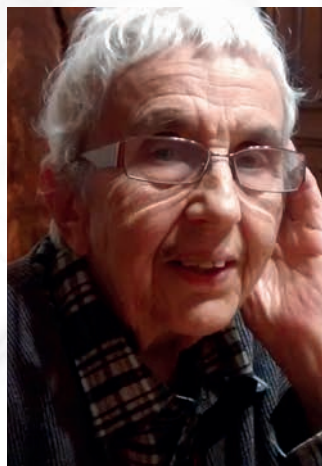
na zbyt oczywiste rezultaty. Nawet w przypadku technik opartych w jakiejś mierze na spontaniczności, znajdują sposoby umożliwiające stymulowanie procesu tak, aby mieć wpływ na jego przebieg i rozstrzygać o wyniku.

Krzysztof Rozpondek

ODESZLI 2023 – 2024

Jadwiga Krawczyk-Halicka

Żegnamy dzisiaj naszą zmarłą Koleżankę Jadwigę Krawczyk Halicką. Osobę, która związała swoje życie ze sztuką i Wrocławiem. Urodziła się w Krakowie w 1932 roku, a od lat pięćdziesiątych XX w. osiadła w naszym mieście, gdzie jeszcze przed studiami podjęła pracę pedagoga w szkołach średnich, kształcąc młodzież w zakresie artystycznej kreacji i historii sztuki. Swoje pedagogiczne powołanie kontynuowała do 1976 roku, ale już z dyplomem Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych (obecnie Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta). Warto wspomnieć, że studiowała w pracowniach profesorów Eugeniusza Gepperta oraz Zbigniewa Karpińskiego, a dyplom z wyróżnieniem otrzymała w 1963 roku.

Po studiach wpisała się jeszcze mocniej w działania dolnośląskich twórców kultury zostając w 1963 roku członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Uprawiała malarstwo, grafikę i rysunek. Była też autorką ekslibrisów linorytowych.

W 1968 roku wspólnie z mężem, Januszem Halickim, otworzyli galerię sztuki działającą pod nazwą Galeria Młodych „Kwartal”, zaliczaną do najważniejszych we Wrocławiu. Rok później współtworzyła pierwszą Grupę Grafików Wrocławskich „Rys”, aktywnie uczestnicząc w jej działaniach. Była autorką jednej z pierwszych w latach 60. XX wieku koncepcji kineform, łączących interdyscyplinarne dziedziny sztuki. W latach 80. swoją twórczością wspierała działalność „Solidarności”.

W swojej artystycznej biografii ma ponad 150 wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą, m.in: w Portugalii, Szwajcarii, Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Danii, Holandii, Francji, na Ukrainie i Litwie, a kilkadziesiąt prac artystki znajduje się w międzynarodowych zbiorach publicznych i prywatnych.

W 2013 roku świętowała pięćdziesięciolecie swojej pracy twórczej. W katalogu do jubileuszowej wystawy w Pałacu Królewskim, Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu, kuratorka wystawy pani Marzena Smolak napisała: „Rysunki Jadwigi Krawczyk-Halickiej, o dużej syntezie wypowiedzi, dotyczą tematyki wchodzenia w tajemnicę przestrzeni duchowej, pogłębiają zagadnienie światła jako formy niematerialnej”.

K.P

CZAS SPOJRZEŃ W PRZESZŁOŚĆ EUROPEJSKIEJ AWANGARDY.

RETROSPEKTYWNA WYSTAWA BRÂNCUȘI'EGO W PARYŻU.

pracownia Brâncuși'ego

W sztuce współczesnej, gdzie granice między różnymi dyscyplinami artystycznymi często się zacierają, wybitne postacie potrafią na zawsze zmienić jej oblicze. **Constantin Brâncuși** jest jednym z tych twórców, którzy nie tylko zdefiniowali nowoczesną rzeźbę, ale także zmienili sposób myślenia o sztuce. To właśnie jemu **Centrum Pompidou** poświęciło uwagę, organizując jedną z największych wystaw tego roku w Paryżu.

Ta ostatnia ekspozycja słynnego centrum we Francji przyciągnęła wielką liczbę zwiedzających. To była też ostatnia wystawa przed zamknięciem Centrum Sztuki na okres pięciu lat.

Można było tu zobaczyć około 400 dzieł artysty, w tym ponad 120 rzeźb, fotografie, rysunki i filmy. Kluczowym elementem ekspozycji była rekonstrukcja pracowni artysty, przekazana państwu francuskiemu po jego śmierci w 1957 roku.

Ekspozycję otwierały trzy ogromne, białe, gipsowe koguty, które od razu przyciągały uwagę swoją ekspresją i dynamicznymi kształtami. Tuż za nimi znajdowała się „Śpiąca muza” – wykonana z brązu kobieca głowa, która zdumiewała swoją gładką, złotą powierzchnią.

Wśród eksponatów znajdowały się także rzeźby z kamienia, które odzwierciedlają wpływy Augusta Rodin'a. Brâncuși szybko jednak wypracował własny styl, zrywając z tradycyjnymi formami i tworząc dzieła minimalistyczne, pełne głębokiej symboliki. Przykładem tego jest „Pocąłunek” – jedna z jego najsłynniejszych kamiennych rzeźb, obecna na wystawie.

Wielką atrakcją była także możliwość obejrzenia licznych narzędzi, którymi posługiwał się Brâncuși, oraz nieskończonych prac, co pozwala odwiedzającym zajrzeć w głąb procesu twórczego artysty. Widać tu było, jak artysta eksperymentował z różnymi materiałami i formami, od drewna po metal.

Wystawa pokazywała również wpływy rumuńskiej sztuki ludowej na jego twórczość – moją uwagę zwróciły monumentalne drewniane drzwi, które odzwierciedlają snycerskie tradycje regionu, z którego pochodził.

Jednym z powtarzających się motywów w twórczości Brâncuși'ego były ptaki, które zwracają uwagę swoją formą wydłużonych i smukłych kształtów. Często powtarzał, że rzeźbi nie same ptaki, lecz ich lot, a jego minimalistyczne formy miały oddać istotę ruchu i dynamiki. Nie można nie wspomnieć o jego słynnych „Niekończących się kolumnach” zamykających wystawę. Ich pierwotna forma została stworzona w 1918 roku, Poruszając ideę nieskończoności, sugerowaną poprzez powtarzalny motyw romboidalnych form artysta tworzy współczesną wersję symbolicznej drabiny do nieba. Całość liczy niespełna 30 metrów wysokości i składa się z 15 modułów oraz połowy jednostki na górze i na dole kompozycji. Umieszczenie owych połówek na krańcach formy ma wyrażać nieskończoność oraz bezgraniczność.

Brâncuși

Na wystawie pokazano bogatą kolekcję zdjęć i filmów. To dzięki tej dokumentacji można było zauważyć, jak wielkie znaczenie dla rozwoju twórczości Brâncuși'ego miała przyjaźń z Marcellem Duchampem. To właśnie on pomógł mu w organizacji wystaw w Stanach Zjednoczonych, co było kluczowe dla uznania rumuńskiego artysty na arenie międzynarodowej. Duchamp, który mieszkał w Nowym Jorku i miał tam liczne kontakty w środowisku artystycznym, odegrał ważną rolę w promocji dzieł Brâncuși'ego w Ameryce. Odwiedzał go również często w jego pracowni w Paryżu, a ich intelektualne rozmowy i wymiana idei były inspiracją dla obu artystów. Przyjaźń ta była nie tylko ważna z artystycznego punktu widzenia, ale także miała znaczenie osobiste – była to relacja oparta na zaufaniu, współpracy i wzajemnym wsparciu, która trwała aż do śmierci Brâncuși'ego w 1957 roku.

Wystawa ta przypomniła o nieustającej ewolucji sztuki i o tym, jak Brâncuși zrewolucjonizował myślenie o rzeźbie. Dzięki tak dużej ekspozycji jego dziedzictwo trwa, a wizje artysty wciąż skłaniają do przemyśleń na temat tworzenia we współczesnym świecie.

Nowością na paryskiej scenie artystycznej będzie wystawa poświęcona **Arte Povera**, prezentowana od 9 października 2024 roku w Bourse

de Commerce przez Kolekcję Pinault.

Wystawa ta, kuratorowana przez **Carolyn Christov-Bakargiev**, przedstawi ponad 250 dzieł historycznych i współczesnych trzynastu kluczowych artystów związanych z tym włoskim ruchem z lat 60. XX wieku, takich jak: **Giovanni Anselmo, Alighiero Boetti, Pier Paolo Calzolari, Luciano Fabro, Jannis Kounellis, Mario Merz, Marisa Merz, Giulio Paolini, Pino Pascali, Giuseppe Penone, Michelangelo Pistoletto, Emilio Prini oraz Gilberto Zorio.**

W połowie lat 60. XX wieku ruch **Arte Povera**, rozwijał się głównie w miastach takich jak Turyn i Mediolan. Ich podejście do sztuki było rewolucyjne. To oni tworzyli pierwsze w historii instalacje i performance. Artyści ci korzystali z prostych, naturalnych materiałów,

Brâncuși - dwie

„Nieskończone kolumny”

aby tworzyć dzieła angażujące widza i prowokujące do refleksji nad pojęciami pamięci i emocji. Wystawa w Bourse de Commerce jest zestawieniem emblematycznych dzieł z Kolekcji Pinault z pracami z innych prestiżowych zbiorów, ukazując bogactwo i różnorodność Arte Povera oraz jego wpływ na współczesną sztukę.

Ryszard Piegza

„Rysunek z lustra”, 1979, Michelangelo Pistoletto

WYSTAWA ODDZIAŁU WAŁBRZYSKIEGO ZPAP

W dniu 26.07.2024 r. w Wałbrzyskiej Galerii Sztuki BWA przy ul. Słowackiego 26, odbył się wernisaż „3 Przeglądu Twórczości Artystów Wałbrzyskiego ZPAP”. W wystawie bierze udział 14 uczestników: Paulina Brzezińska, Paweł Jach, Krzysztof Jędrzejec, Jarosław Kasprowiak, Piotr Micek, Stanisław Możdżeń, Jan Pałka, Marzena Prokopowicz, Piotr Puterko, Małgorzata Rzempowska-Skóra, Janina Sakowicz, Ilona Sapka, Jagoda Stączek, Olena Surina. Artyści reprezentują różne pokolenia i uprawiającą różne dyscypliny twórcze. Możemy podziwiać malarstwo, rysunek, kolaż, ceramikę artystyczną i użytkową. Różnorodność zaprezentowanych technik umożliwia zaspokojenie oczekiwań i potrzeb licznych odwiedzających wystawę.

Wystawę można oglądać do 20 października 2024 r. Serdecznie zapraszamy.

Fotografia: Aleks Budziak (zdjęcia pochodzą z Facebooka Wałbrzyskiej Galerii Sztuki BWA)

WYSTAWY W NASZYCH GALERIACH

Galeria Tkacka Na Jatkach

02.02 – 15.03.2024, *Ślady Pamięci*,
Wystawa Sekcji Tkaniny Okręgu
Warszawskiego ZPAP, kurator –
Bożena Kuzio-Bilska

02.04. – 15.06.2024, *Jesteś samą Ciszą,
wielkim Milczeniem** w 19. rocznicę
śmierci papieża św. Jana Pawła II,
M. Bibrowicz, U. Boduszek, D. Borek,
M. Buczek-Śledzińska, B. Burgielski,
K. Burnat, D. Chotnicka-Świat,
Ks. M. Drzewiecki, A. Forycka- Putiatycka,
A. Godszling, B. Górniak, K. Hendrychowska,
J. Jakubów Jerzy,
A. Jesinowicz-Nguyen, A.C. Kazała,
Z. Kociółek, K. Kułacz-Karpiński,
B. Kuzio-Bilska, K. Lis-Lachowicz,
J. Mossakowska, J. Owidzka,

E. M. Poradowska-Werszler,
H. Rębisz-Werszler,
T. Szuszkiewicz-Spryszak, I. Walczak,
E. Walczak-Jackiewicz, J. Wdowczyk,
J. Werszler, R. Werszler, R. Wieczorek

18.05.- 20.05. 2024, *Pomponada*, warsz-
taty z wystawą dla dzieci, Ewa Maria
Poradowska-Werszler

22.06 -31.08.24, *Gobelin i haft intuicyjny*,
Anna Jesinowicz-Nguyen

Art and Prints Gallery

22.06 - 6.07.2024, *Time of Love*, Lidia
Holosko, kuratorem wystawy był Michał
Kasprowski

Galeria M

18.05 – 3.06.2024, *Malarstwo*, Danka
Jaworska

Galeria BB

18.05. – 30.08.2024, *Światło
Na Szkło! Nagrabeccy*, Maria Veltuzen
Nagrabecka, Leszek Nagrabecki, Jeremi
i Katarzyna Nagrabecka, zrealizowane
przez firmę VELT.

Galeria Kowalscy

18.05 – 10.06.24, *Szeptem*, Alina Sibera

10.06 – 22.06.24, *Ulotne chwile*,
wystawa malarstwa oraz mandali,
Agnieszka Tomczuk

DZIADY I KOKTAJLE

Dziady i Koktajle to nowa klubokawiarnia na mapie Wrocławia, której właściciele czyli trójka przyjaciół Piotrek, Radek i Tomek starają się w nietypowy sposób podchodzić do swoich gości. Tutaj nie ma sztucznie nadętej i napiętej atmosfery, jest luźno, swobodnie, a chło-

pacy starają się wprowadzić każdego ze swoich gości do swojego świata oferując rozmowę oraz najwyższej jakości pozycje w menu. A jeśli jesteśmy przy menu to znajdziecie w nim zarówno klasyczne jak i autorskie koktajle, alkohole zarówno ze świata jak i od lokalnych twórców czy to z Wrocławia czy też z Bieszczad, doskonałe ciasta, kawy oraz pozycje niealkoholowe. Skąd Bieszczady w tym wszystkim?

Dwóch z trzech Dziadów pochodzi z Bieszczad, a trzeci jest w nich zakochany więc wspólnie stwierdzili, że chcą przenieść klimat Bieszczad do Wrocławia. Do tego wszystkiego co już zostało powiedziane należy dodać działalność kulturalną, która niedawno wystartowała. Dziady będą organizować koncerty, wystawy, spotkania autorskie, turnieje ping ponga, przeróżne warsztaty i wiele, wiele więcej. Niech nazwa Was nie zmyli, jeśli będziecie w okolicy zajrzyjcie do Dziadów i przekonajcie się sami czy to Dziady czy też fajne chłopaki.

INFO O SKŁADKACH

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE :

Koleżanki i Koledzy,
Przypominamy, że wysokość składek miesięcznych to: **10 zł**
Składka roczna : **120 zł**

Składki za cały rok lub pierwsze półrocze (styczeń – czerwiec) należy opłacać nie później, jak do dnia 30 stycznia każdego roku.

Składki za drugie półrocze (lipiec – grudzień) należy opłacać nie później, jak do dnia 30 lipca każdego roku.

Namawiamy do korzystania z wpłat przelewem bankowym na konto Okręgu :
PKO BP SA, na numer konta: **22 1020 5226 0000 6002 0678 2116**.

Zwolnienie z opłacania składek przysługuje każdemu członkowi który ukończył 75 rok życia, oraz istnieje możliwość uzyskania ulgi w płaceniu składek w wysokości 50%, po osiągnięciu wieku emerytalnego (60 lat dla kobiet i 65 dla mężczyzn), przyznanie ulgi następuje wyłącznie na wniosek zainteresowanego.

Uchwałą Zarządu od stycznia 2023 roku, dofinansowanie do wystaw indywidualnych, które można otrzymać co dwa lata, wzrasta do kwoty 400 zł brutto.

FUNDACJA WROCŁAWSKA KORDEGARDA

Budynek Kordegardy (Określenie, 1975-1977)
<https://polska.org.pl/543397/identyfikacja-523946>

Fundatorzy

Rafał Holanowski, znany dolnośląski biznesmen i założyciel firmy Supra Brokers
prof. Wojciech Pukocz, rektor Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta

prof. Aleksander Zyśko

Rada Fundacji

Maria Dziedziniewicz,

prof. Eugeniusz Józefowski

prof. Mirosław Kociński

Zarząd Fundacji

prezes Kazimierz Pawlak

wiceprezes Lilianna Pona

skarbnik Witold Liszkowski

Celem Fundacji jest:

- opieka nad zabytkami, ich rewaloryzacja
- inspirowanie i rozwijanie różnorodnych form pomocy do uprawiania twórczości plastycznej
- prowadzenie i wspieranie działalności na rzecz rozwoju propagandy sztuk pięknych
- prowadzenie działalności wystawienniczej, wydawniczej i upowszechniającej sztuki wizualne Wrocławia i Okręgu
- działalność wspomagająca i promująca młodych twórców
- wspieranie wszelkich inicjatyw mających na celu pomoc materialną i socjalną dla artystów plastyków
- organizowanie plenerów i warsztatów twórczych
- pomoc logistyczna i prawna przy indywidualnych i zbiorowych prezentacjach dzieł plastycznych w kraju i za granicą

Zdjęcia: Anita Bialic, Rafał Bakalarczyk, Janusz Bochajczuk, Aleks Budziak, Maria Dziędziniwicz, Anna Huzarska, Krzysztof Kułacz Karpiński, Alina Kindiak, Wojciech Kowalski, Anna Kutera, Mario Merz, Łukasz Nawrocki, Michał Pietrzak, Tomasz Pietrzyk, Ryszard Piegza, Katarzyna Piskiet, Michelangelo Pistoletto, Ewa Poradowska Werszler, Kasjan Sławiński, Izabela Wodecki

Korekta:
Adam Włodarczyk

Layout:
Piotr Olejarsz

Opracowanie graficzne i DTP:
Wojciech Kowalski

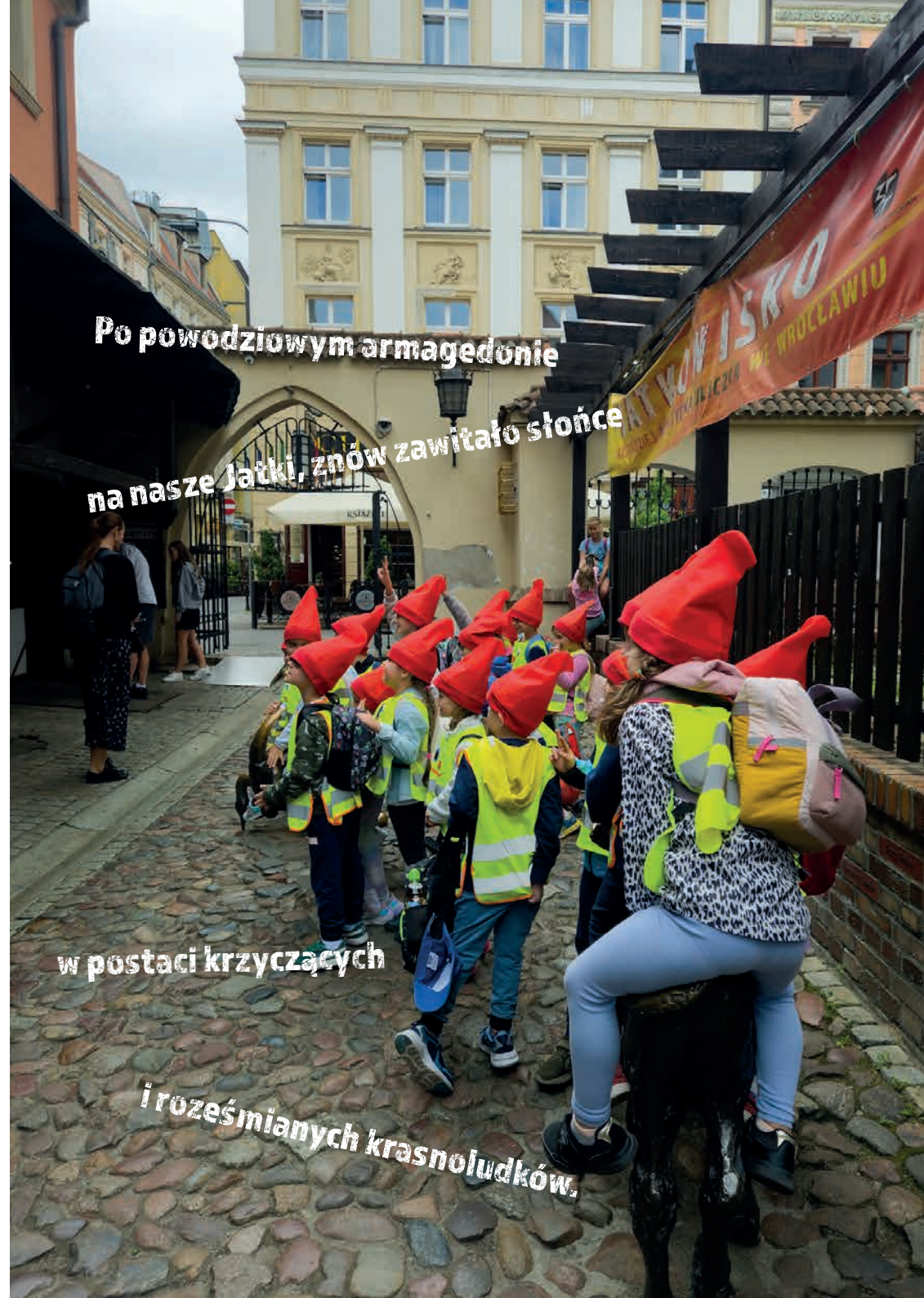
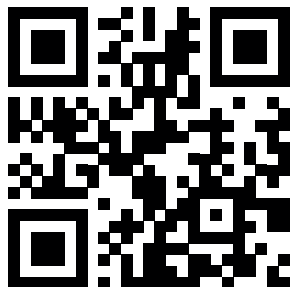
Numer zamknięto:
01.10.2024
Druk: Print Group Sp. z o.o., Szczecin

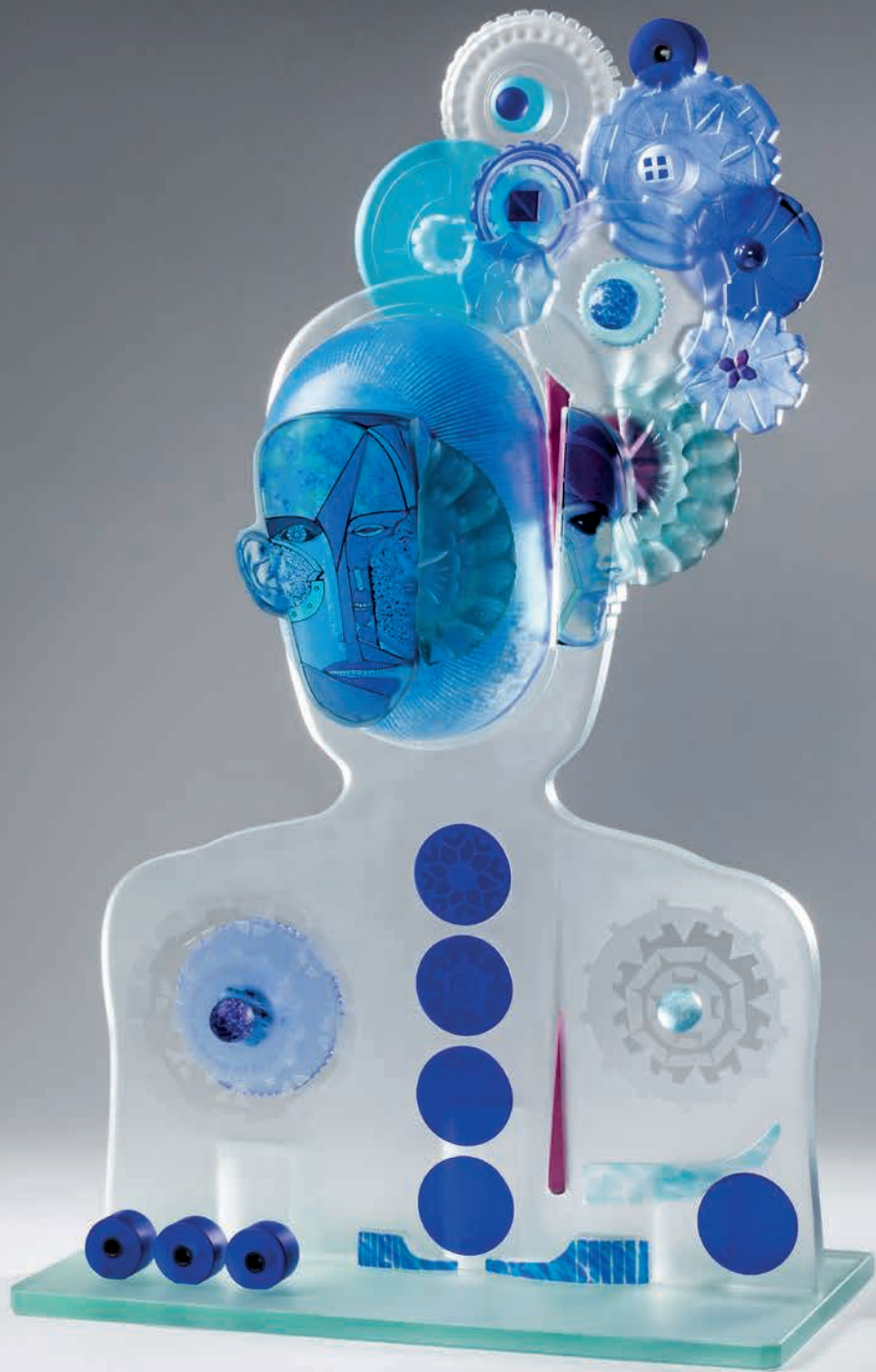
Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, opracowywania i skracania dostarczonych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy. Nie odpowiadamy za treść obcych reklam i ogłoszeń.

Cena ogłoszenia całostronicowego: 400 zł
Ogłoszenia dla członków i instytucji związanych z ZPAP — cena do uzgodnienia.
Informator jest bezpłatny dla członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP.

Wydawca:
Związek Polskich Artystów Plastyków
Zarząd Okręgu we Wrocławiu
ul. Jatki 1-2, tel. 71 341 72 88
sekretariat@zpap.wroclaw.pl
www.zpap.wroclaw.pl

ISSN 2544-6428

Conversion, autor Patrycja Dubiel, fot. Anna Huzarska, 2022 r.